فوتبال

ابرستاره‌هایی که دروازه تیم ملی ایران را باز کرده‌اند

● سون هیونگ مین بعد از شش بازی ناکامی مقابل ایران، سرانجام دروازه تیم ملی را باز کرد. گلی که البته، باعث پیروزی کره جنوبی نشد. به گزارش فوتبال ۳۶۰، گل‌خوردن از ستاره‌های بزرگ حریف، برای ایران به عادت تبدیل شده است. تیم ملی معمولا بازی‌هایی که مقابل تیمی یک ستاره بین‌المللی به میدان رفته، از همان بازیکنی گل خورده که قبل از بازی همه نگرانش بوده‌اند. سون هیونگ مین، ستاره بزرگ کره جنوبی، در این زمینه استثنا محسوب می‌شد. سون از بازی رفت انتخابی جام جهانی ۲۰۱۴ تا بازی دوستانه دو سال قبل، همیشه مقابل ایران به میدان می‌رفت و هربار، دست خالی از زمین خارج می‌شد. کره جنوبی پنج بازی ابتدایی با سون مقابل ایران، نتوانست گل بزند و تک‌گل این تیم در بازی دوستانه آخر را هم هانگ یی جو زد. سون در بازی هفتم، سرانجام طلسم‌شکنی کرد و با فرار از پشت محرمی، زننده گل اول بازی بود. با گل‌زنی او حالا لیست ستاره‌های بزرگی که مقابل ایران بازی کرده‌اند و موفق شده‌اند دروازه تیم ملی را هم باز کنند، طولانی‌تر شده است.

دو گانه تاریخی: لیونل مسی، مهم‌ترین نام این لیست محسوب می‌شود. بازی ایران و آرژانتین، بیشتر تمرکز تیم ملی روی مهار مسی بود. مأموریتی که ۹۰ دقیقه، با موفقیت کامل انجام شد. مسی اما در لحظات پایانی، با ضربه‌ای نبوغ‌آمیز توانست زننده تک‌گل مسابقه باشد. کریستیانو رونالدو، رقیب مسی در دوگانه سال‌های اخیر فوتبال جهان هم موفق به گل‌زنی به ایران شده است. رونالدو در بازی جام جهانی ۲۰۱۸، موفق به گل‌زنی نشد و پنالتی او را هم بیرانوند مهار کرد. گل او، به جام جهانی ۲۰۰۶ مربوط می‌شود. آن گل هم، روی ضربه پنالتی به دست آمد.

مقاومت کوتاه: زلاتان ابراهیموویچ، تجربه مشابهی مقابل ایران داشت. قبل از بازی ایران و سوئد، بیشتر صحبت‌ها به راه مهار زلاتان برای تیم ملی مربوط می‌شد. او همان دقیقه ۱۱، با ضربه سر مقاومت تیم ملی را شکست. بازی آخر جام جهانی ۲۰۱۴ با بوسنی، ادین ژکو چنین کاری انجام داد. ستاره اول بوسنی، در دقایق ابتدایی با شوتی زمینی دروازه حقیقی را باز کرد و امیدهای تیم ملی برای صعود از گروهش، کم‌رنگ شد.

کاشته سینیشا: گل‌خوردن تیم ملی از ستاره بزرگ حریف، فقط به سال‌های اخیر مربوط نمی‌شود. سال ۱۹۹۸ که ایران به جام جهانی فرانسه رسید، بازی اول روبه‌روی یوگسلاوی قرار گرفت. تیمی که یکی از مشهورترین بازیکنان آن، سینیشا میهایلووچ بود. میهایلووچ در پست دفاع وسط بازی می‌کرد اما به‌خاطر ضربات آزاد مرگ‌بارش، شهرت زیادی داشت. تک‌گل بازی با ایران را، میهایلووچ روی ضربه آزاد مستقیم زد. بازی آخر با آلمان هم یورگن کلینزمن، مهاجم بزرگ آلمان که در ایران شهرت و محبوبیت زیادی داشت، دروازه ایران را باز کرد.

ورژن آسیایی: سون هیونگ مین، موفق‌ترین بازیکن آسیایی در فوتبال اروپاست. قبل از او، پارک جی سونگ اولین بازیکنی محسوب می‌شد که توانسته در یک تیم بزرگ، سال‌ها به میدان برود و به قهرمانی اروپا هم برسد. پارک هفت سال در منچستریونایتد حضور داشت. انتخابی جام جهانی ۲۰۱۰، کره جنوبی هم‌گروه ایران شد و پارک، مقابل تیم ملی قرار گرفت. با وجود بازی در پست هافبک، پارک هر دو بازی رفت‌وبرگشت به تیم ملی گل زد. اگر یکی از این گل‌ها زده نمی‌شد، ایران می‌توانست به جام جهانی برسد. سون برخلاف پارک، سال‌های زیادی برای گل‌زنی به تیم ملی منتظر ماند اما درنهایت، او هم موفق شد شادی گل مقابل ایران را تجربه کند.

دهمین هت‌تریک ملی کریستیانو رونالدو

● «کریستیانو رونالدو» پس از به‌ثمررساندن دهمین هت‌تریک ملی خود برای تیم ملی پرتغال، ادعایی نه‌چندان دور از واقعیت درباره خود مطرح کرد. به گزارش ایرنا، فوق‌ستاره تیم ملی پرتغال در دیدار تیم ملی کشورش برابر لوکزامبورک در انتخابی جام جهانی ۲۰۲۲، در ۱۳ دقیقه ابتدایی بازی، دو بار از روی نقطه پنالتی گل‌زنی کرد و در دقایق واپسین نیز هت‌تریک خود را تکمیل و به پرتغال در کسب برتری ۵ بر صفر کمک کرد. مرد ۳۶ساله زاده مادیرای پرتغال، شمار گل‌های ملی خود را به ۱۱۵ رساند؛ این در حالی است که او از زمان به‌ثمررساندن نخستین گل دوران حرفه‌ای خود در هفتم اکتبر ۲۰۰۲ تاکنون، در مجموع ۷۹۴ گل در رده بزرگسالان به ثمر رسانده است. رونالدو در پستی اینستاگرامی نوشت: یک پیروزی دیگر، یک قدم دیگر به سمت هدف، یک شب تاریخی دیگر در دفاع از پرچم کشورمان! در ادامه این پست آمده است: قول داده بودم که همیشه به‌دنبال گل‌های بیشتر و بیشتر و بیشتر باشم! این در دی‌اِن‌اِی من و ماست؛ ما هرگز به کم راضی نمی‌شویم؛ دست از مبارزه نمی‌کشیم و همواره برای تمام چیزهای قابل دستیابی خواهیم جنگید! کاپیتان تیم ملی پرتغال به‌تازگی و پس از عبور از «علی دایی» اسطوره تیم ملی ایران از حیث بیشترین گل ملی، درباره «رؤیای خود برای عملکرد بهتر و بهتر» حرف زده است.

خطر بزرگی که فوتبال ایران را تهدید می‌کند

تیم ملی فوتبال ایران این روزها درگیر رقابت‌های انتخابی جام جهانی ۲۰۲۲ قطر است و فعلا بدون شکست و بالاتر از کره جنوبی در صدر گروه اول رقابت‌های انتخابی در منطقه آسیا قرار گرفته است. ایران در آخرین دیدار برابر کره در ورزشگاه آزادی به تساوی رسیده و ۱۰ امتیازی شده است. با وجود پاره‌شدن نوار پیروزی‌های شاگردان اسکوچیچ در این مرحله از بازی‌ها اما بعید به نظر می‌رسد این تیم با فرم ایدئالی که به دست آورده مشکلی برای رسیدن به قطر داشته باشد. با توجه به اینکه قرار شده برای جام جهانی ۲۰۲۶ آمریکا - کانادا و مکزیک تعداد تیم‌های حاضر در جام جهانی افزایش پیدا کند و به ۴۸ تیم برسد، بازهم بعید است ایران که یکی از قدرت‌های فوتبال در آسیاست، مشکلی برای رسیدن به جام جهانی داشته باشد. بااین‌حال آیا می‌توان امیدوار بود که ایران برای جام جهانی ۲۰۳۰ هم خاطرجمع باشد؟ فعلا نمی‌توان با قطعیت درباره‌اش حرف زد، چون با خواب و خیالی که فدراسیون جهانی فوتبال، فیفا، برای میزبانی آن جام دارد، به نظر می‌رسد خطر بزرگی فوتبال ایران را تهدید می‌کند. ماجرا مربوط به اخباری است که رسانه‌های اسرائیلی روز گذشته نوشته و از این خبر داده‌اند که قرار است فیفا میزبانی جام جهانی ۲۰۳۰ فوتبال را به اسرائیل بدهد! ناگفته پیداست که اگر چنین موضوعی نهایی شود، بزرگ‌ترین ضربه تاریخ به ورزش فوتبال ایران می‌خورد. ایران، اسرائیل را به رسمیت نمی‌شناسد و حتی ورزشکاران ایرانی اجازه رقابت‌کردن با ورزشکاران اسرائیلی در رقابت‌ها را هم ندارند، چه برسد به اینکه بخواهند به آنجا سفر هم کنند. این مسئله در شرایطی ورزش ایران را تهدید می‌کند که این روزها فدراسیون جودو به‌دلیل سرباززدن ورزشکارانش از رقابت‌کردن با ورزشکاران اسرائیلی با محرومیت سنگینی از سوی فدراسیون جهانی جودو روبه‌رو شده است. به غیر از این مورد، در یکی، دو مورد نادری که فوتبالیست‌های ایرانی برابر تیم‌هایی از اسرائیل به میدان رفته‌اند، باز هم از سفر به اسرائیل خودداری کرده‌اند. مهرداد میناوند، مسعود شجاعی و احسان حاج‌صفی در زمره فوتبالیست‌های ایرانی هستند که پیش‌تر برابر رقبایی از اسرائیل به‌اجبار در رقابت‌های اروپایی بازی کرده‌اند، ولی آن بازی در شرایطی بوده که تیم بازیکنان ایرانی میزبان بوده‌اند. البته که حتی همان بازی‌های بیرون از اسرائیل هم به غیر از مرحوم مهرداد میناوند، شرایط را برای مسعود شجاعی و احسان حاج‌صفی سخت کرد و برایشان دردسرهای زیادی را در پی داشت. با همین مقدمه کوتاه پرواضح است که اگر فیفا میزبانی جام جهانی ۲۰۳۰ را به اسرائیل بدهد، فوتبال ایران که با ۴۸ تیمی‌شدن جام جهانی، بعید است دیگر هرگز دغدغه‌ای برای رسیدن به این رقابت‌ها داشته باشد، لطمه جبران‌ناپذیری خواهد خورد. این موضوع روز گذشته سوژه‌ای برای سایت «لا لیبر» بلژیک هم شده تا اشاره‌ای به احتمال میزبانی اسرائیل کند. این روزنامه با اشاره به دیدار جانی اینفانتینو، رئیس فیفا، با نفتالی بنت، نخست‌وزیر اسرائیل می‌نویسد: «اسرائیلی‌ها مذاکرات اولیه را با رئیس فیفا انجام داده‌اند و حتی اقدامات مهمی برای تنش‌زدایی در منطقه به‌ویژه با کشورهای عربی صورت داده‌اند. آنها حالا باید به مصاف دیگر کشورهایی بروند که می‌خواهند برای جام جهانی ۲۰۳۰ کاندیداتوری‌شان را اعلام کنند». اگرچه به غیر از ایران، چند کشور عرب‌زبان منطقه هم مشکلاتی با اسرائیل داشته‌اند، ولی به‌تازگی قراردادهای دیپلماتیک مهمی امضا شده که نشان می‌دهد شرایط برای گرفتن میزبانی اسرائیل مهیا شده است. توافق با امارات و بحرین که سال گذشته حاصل شد، مخالفان اسرائیل میان اعراب را هم به حداقل رسانده است. این اتفاق در شرایطی رخ داد که در همین بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو، ورزشکار عربستانی با رقیب اسرائیلی‌اش مسابقه داد تا عربستان هم نشان دهد از این به بعد مشکلی با این موضوع ندارد. مصر و اردن هم که پیش از این روابط دیپلماتیک با اسرائیل را بهبود بخشیده‌اند و همگی احتمالا در صورت جدی‌ترشدن مسئله میزبانی اسرائیلی، برای کمک به آنها وارد گود می‌شوند؛ اما در این بین همچنان مهم‌ترین مسئله توافق اسرائیل با امارات است؛ اماراتی‌ها که مانند ایران بر سر مسئله فلسطین اختلاف‌نظرهای جدی با اسرائیل دارند، با توافق اخیری که به دست آورده‌اند، رسما در تیم اسرائیل و علیه ایران تشکیل جبهه داده‌اند. حالا تنها شانسی که باید فوتبال ایران در این مسیر بیاورد، این است که اول موضوع برگزاری هر دو سال یک‌بار جام جهانی رأی نیاورد، جام جهانی ۲۰۲۲ به میزبانی قطر و آسیا برگزار می‌شود و جام جهانی بعدی به قاره آمریکا برود و طبیعی است که شانس کشوری از اروپا برای جام جهانی ۲۰۳۰ بیشتر شود؛ اما اگر برگزاری جام جهانی هر دو سال یک بار رأی بیاورد، آن‌وقت مسئله کاملا فرق می‌کند و اسرائیل شانس بیشتری برای به‌دست‌آوردن میزبانی خواهد داشت. موضوع دومی که ایران را می‌تواند از این ورطه خطرناک نجات دهد، کاندیداهای مختلفی است که میزبانی جام جهانی ۲۰۳۰ را می‌خواهند. به غیر از اسرائیل، اروگوئه، آرژانتین، پاراگوئه و شیلی از آمریکای جنوبی درخواست میزبانی برای جام جهانی‌ای را دارند که قرار است ۹ سال دیگر برگزار شود. بریتانیا هم با پیشتازی نخست‌وزیر بوریس جانسون، در پی اعلام کاندیداتوری ایرلند برای جام جهانی ۲۰۳۰ است. دو کشور پرتغال و اسپانیا هم علاقه‌شان را برای داشتن این میزبانی اعلام کرده‌اند. در آسیا هم از چین به‌عنوان جدی‌ترین رقیبی که می‌خواهد میزبان جام جهانی ۲۰۳۰ باشد، نام برده می‌شود. به‌این‌ترتیب با اختصاص میزبانی جام جهانی به هرکدام از این کشورها، فوتبال ایران می‌تواند نفس راحتی بکشد. البته که مثل بسیاری دیگر از موارد موجود، سیاسی‌کاری در امور فیفا هم نقش اصلی را ایفا می‌کند. همین حالا کنفدراسیون فوتبال آسیا با حمایت فیفا، بحث اعطای میزبانی متمرکز عربستان در رقابت‌های لیگ قهرمانان آسیا را مدیریت می‌کند. این میزبانی در شرایطی به عربستان اعطا شد که دو کشور عربستان و ایران مشکلات دیپلماتیک عدیده‌ای با یکدیگر دارند. البته که مثل بسیاری از موارد دیگر، ایران به‌دلیل نداشتن کرسی مناسب در مجامع بین‌المللی بازنده این موضوعات است. در همین مورد فوتبال، تیم‌های عربستانی و کلا ورزشکاران عربستانی حاضر نیستند به ایران بیایند ولی ورزشکاران ایرانی مجبور هستند برای حضور در رقابت‌های آسیایی و بعضا رقابت‌های جهانی (نمونه‌اش حضور وزنه‌برداران ایران در عربستان) به عربستان سفر کنند. قاعدتا فیفا با آگاهی از مشکلاتی که بین ایران و اسرائیل وجود دارد، نباید در مقایسه با دیگر کشورهایی که کاندیدای میزبانی جام جهانی ۲۰۳۰ شده‌اند، شانس زیادی به این درخواست بدهد، ولی آیا فیفا اصولا توجهی به این تنش نشان خواهد داد؟

ایران - آمریکا؛ همچنان دیپلماسی کشتی

روابط ورزشی ایران و آمریکا اگرچه در چهار دهه اخیر با فراز و نشیب زیادی همراه بوده اما هرگز قطع نشده است. پس از انقلاب هر زمان تقابلی بین ورزشکاران دو کشور برقرار شده، رسانه‌ها از آن رویداد، پلی به سیاست زده‌اند. دیپلماسی ورزشی ولی تا به امروز نتوانسته راه‌حلی برای عبور از بحران دیپلماتیک ایران و آمریکا باشد. بااین‌حال ایران و آمریکا با وجود قرارگرفتن در چنین فضایی، ناچار به رعایت منشور المپیک بوده‌اند. منشوری که می‌گوید سیاست از ورزش جداست. یکی از جذاب‌ترین تقابل‌هایی که در تمام این سال‌ها بین ورزشکاران دو کشور برقرار شده، رویارویی آنها در تشک کشتی بوده است. ورزشی که ایرانی‌ها تعلق خاطر و تعصب زیادی به آن دارند و دنیا هم آن را به‌عنوان ورزش اول ایران می‌شناسد. آمریکایی‌ها نیز که همواره جزء قدرت‌های برتر کشتی آزاد جهان به حساب می‌آیند، از گذشته تاکنون رقیبی جدی برای گوش‌شکسته‌های ایرانی بودند و از این رو همیشه مبارزه بین دو تیم از حساسیت بالایی برخوردار بوده است. به تازگی بعد از بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو و رقابت‌های قهرمانی جهان نروژ که نماینده‌های ایران و آمریکا کشتی‌های زیبا و هیجان‌انگیزی را به نمایش گذاشتند، رقابت تیم‌های ملی کشتی آزاد دو کشور، بیشتر از قبل برجسته شده است. همین موضوع عاملی شده تا فدراسیون کشتی آمریکا بار دیگر، به‌صورت ویژه از فدراسیون کشتی ایران دعوت به عمل آورد و با برگزاری تورنمنتی دوستانه، میزبان رقیب دیرینه خود باشد.

رئیس فدراسیون کشتی آمریکا طی ملاقاتی که با علیرضا دبیر، رئیس فدراسیون کشتی ایران در حاشیه رقابت‌های جهانی نروژ داشت، رسما این دعوت را به عمل آورد تا به‌زودی مسابقاتی را به‌صورت تیم به تیم بین تیم‌های ملی دو کشور برگزار کند. با پاسخ مثبتی که علیرضا دبیر به دعوت آمریکایی‌ها داده، حالا خبر رسیده که قرار است این دیدار دوستانه بهمن‌ماه سال جاری در دالاس برگزار شود. براساس برنامه‌ریزی انجام‌شده این دیدار ۲۳ بهمن‌ماه سال جاری و در آرلینگتون‌دالاس در ایالت تگزاس برگزار خواهد شد. سایت فدراسیون کشتی آمریکا دراین‌باره نوشت: «ایران یکی از قدرت‌های سنتی کشتی آزاد است که دارای قهرمانان متعدد جهانی و المپیکی است. رقابت دوستانه بین ایران و آمریکا به چند دهه قبل برمی‌گردد و آخرین باری که تیم ایران در آمریکا حضور داشت، در سال ۲۰۱۶ و در جام جهانی لس‌آنجلس بود. تماشای مسابقات کشتی آمریکا و ایران به‌طور سنتی در هر دو کشور جمعیت زیادی را به خود جلب می‌کند. صحبت‌های ریچ بندر، مدیر اجرائی فدراسیون کشتی آمریکا نیز در نوع خود جالب توجه است. او فارغ از همه مناقشات سیاسی ایران و آمریکا، به روابط دوستانه دو کشور در عرصه ورزش اشاره می‌کند: «کشتی فراتر از سیاست است و هیچ‌چیز بهتر از این رقابت دوستانه بین کشتی ایران و آمریکا نیست. این دو کشور بهترین کشورهای کشتی آزاد جهان هستند و ما خوشحالیم که تیم آمریکا فرصتی پیدا کرده تا با یکی از قوی‌ترین تیم‌های کشتی جهان کشتی مبارزه کند». در جریان برگزاری پیکارهای کشتی آزاد قهرمانی جهان نروژ، دیوید تیلور در وزن ۸۶ کیلوگرم و جی دن کاکس در وزن ۹۲ کیلوگرم که تا پیش از این هر دو آنها قدرت‌های برتر این اوزان لقب گرفته بودند، به ترتیب مقابل حسن یزدانی و کامران قاسم‌پور متحمل شکست شدند. جالب اینجاست که هم‌زمان با دعوت فدراسیون کشتی آمریکا از ایران، خبری شایعه شد مبنی بر اینکه آمریکایی‌ها برای اینکه بتوانند روحیه دیوید تیلور را به او برگردانند، از تیم ملی کشتی آزاد ایران دعوت کرده‌اند به آمریکا برود تا با استفاده از امتیاز میزبانی، این بار در رقابت مجدد یزدانی - تیلور، شرایط را برای پیروزی ورزشکار آمریکایی مهیا کنند. تیلور تا پیش از جهانی نروژ سه بار یزدانی را در جام جهانی کرمانشاه، جهانی ۲۰۱۸ و المپیک توکیو شکست داد. ستاره کشتی آزاد ایران اما در مسابقات نروژ با نمایشی تمام‌عیار به طلسم باخت‌های خود برابر تیلور پایان داد که بازتاب زیادی نه‌تنها در کشتی آزاد جهان بلکه در ورزش جهان داشت. مشخص نیست این شایعه چقدر صحیح باشد ولی اگر ایران تصمیم بگیرد حسن یزدانی را با خودش به این مسابقه دوستانه ببرد، باید منتظر تقابل مجددی بین این دو غول وزن ۸۶ کیلوگرم بود. از سوی دیگر گیبل استیوسون دیگر چهره مطرح کشتی آزاد آمریکا که مدال طلای وزن ۱۲۵ کیلوگرم آمریکا را در بازی‌های المپیک توکیو به دست آورد، برای امیرحسین زارع، قهرمان مسابقات نروژ کری خوانده است. استیوسون که با شکست عنوان‌دارانی مثل طاها آکگل و گنو پتریاشویلی موفق به کسب مدال طلای المپیک در سنگین‌وزن کشتی آزاد شده بود، چندی‌پیش پس از امضای قرارداد با سازمان آمریکایی WWE اعلام کرد از این پس در رشته کشتی نمایشی سازمان WWE فعالیت خواهد کرد. او قید حضور در رقابت‌های جهانی نروژ را زد تا کار برای دیگر مدعیان سنگین‌وزن برای کسب طلای جهان آسان‌تر شود. حالا اما او در تصمیمی تازه اعلام کرده که دوباره می‌خواهد به تشک کشتی برگردد. این کشتی‌گیر آمریکایی در زیر پست شادی خاص امیرحسین زارع پس از کسب قهرمانی جهان که درحال تاج‌گذاری است، نوشت: «به ایران بگویید زارع را بفرستد، دارم می‌رسم!». امیرحسین زارع ۲۰ساله که از پدیده‌های کشتی آزاد ایران به شمار می‌رود، بعد از اینکه آکگل و پتریاشویلی را شکست داد، در اظهارنظری تأمل‌برانگیز گفت: اگر استیوسون هم در نروژ بود، شکستش می‌دادم.

خبر

پرچم دختران وزنه‌بردار بالاتر از پسران

● مسابقات وزنه‌برداری قهرمانی نوجوانان جهان به میزبانی عربستان به پایان رسید و تیم پسران ایران با توجه به اینکه کیفی اعزام شده بود، انتظارات را برآورده نکرد و در مقابل، تیم دختران در اولین حضور خود تاریخ‌سازی شد. به گزارش ایسنا، تیم ملی دختران ایران برای نخستین‌بار در مسابقات قهرمانی نوجوانان جهان شرکت کرد که از تیم هشت نفره ایران دو مدال نقره و دو برنز و سکوی سومی تیمی به دست آمد. البته دو وزنه‌بردار هم اوت شدند، هرچند باید بیشتر از این روی تیم دختران کار کرد اما بازهم در اولین حضور خوب ظاهر شدند. تیم دختران در رده‌بندی امتیازی سوم و در رده‌بندی مدالی سیزدهم شد. اما شرایط در تیم ملی پسران متفاوت بود. با توجه به قدمتی که وزنه‌برداری پسران ایران در نوجوانان جهان دارد، قطعا انتظار از این تیم به گونه‌ای دیگر بود. به‌ویژه اینکه تیم با هدف کسب مدال به‌صورت کیفی به مسابقات اعزام شده بود. تیم ملی پسران با شش وزنه‌بردار در این مسابقات شرکت کرد و با وجود اینکه شانس‌های مدال به این مسابقات اعزام شدند اما تنها دو وزنه‌بردار مدال‌آور بودند. درواقع حاصل تلاش تیم پسران سه طلا و دو برنز بود. پسران ایران در رده‌بندی امتیازی پنجم و در مدالی چهارم شد. این در حالی بود که تیم پسران تایلند با وجود اینکه چهار وزنه‌بردار داشت اما در مدالی بالاتر از ایران قرار گرفت و با چهار طلا، یک نقره و دو برنز دوم شد.

ژیمناستیک ایران در رده ۲۴ رنکینگ جهانی

● در آخرین رنکینگ اعلام‌شده ازسوی فدراسیون جهانی ژیمناستیک، ژیمناستیک ایران برای اولین‌بار به رده بیست‌وچهارم دنیا صعود کرد. به گزارش «ورزش سه»، ژیمناستیک ایران در شرایطی که نماینده‌ای در المپیک توکیو نداشت، برای اولین‌بار توانسته خودش را به سطح تیم‌های برتر جهان نزدیک کند. البته در مسابقات کسب سهمیه المپیک هم برای اولین بار سعیدرضا کیخا در آستانه کسب این سهمیه قرار گرفت که درنهایت با اختلاف میلیمتری شانس حضور در المپیک توکیو را از دست داد. این در حالی است که تا پیش از سال ۹۶ هیچ رنکینگی برای ژیمناستیک ایران اعلام نمی‌شد.